

— (Chinai invázió.) Az orosz-japán háboru után vált fogalommá a „sárga veszedelem“, ekkor nyert bizonyos jelentőséget az a lehetőség, hogy eláraszthatja Európát a gyorsan szaporodó sárga faj. Amerika már régen tisztában van a sárga veszedelemmel, Európa azonban csak most kezdi megérteni a dolgot, azaz még most nem, mert hiszen invázióról, a szó komoly jelentőségében majd csak néhány év múlva lesz szó.

Valamikor exotikum volt Budapest utcáin a chinai; chinai nőket és gyermekeket pedig egyáltalán csak az illusztrált lapokban láttunk. Apáink csak elképzelni tudták, hogy milyen lehet a nyomorék lábfejeken tipegő chinai asszony, mi már beljük ütközünk körutainkon és a chinai gyerekek az orrunk előtt dobálódznak rozsdás késekkel, hogy szegényes artista tudományukkal néhány fillért halászhasanak ki zsebünkből. Hovatovább azonban China megszokottá lesz Budapesten. A vendéglők és kávéházak még a közelmúltban is valami ellen-szenvet mutattak a házaló chinai kereskedőkkel szemben, ma már az ő passzív, sőt gyakran aktív rezisztenciájuk is megszűnt és akármilyen össze nem illő és a roastbeaf a chinai sárga képével mégis együtt vagyunk kénytelenek élvezni a kettőt. A chinai becsuszik a restaurációk asztalai közé és nincs mód rá, hogy el lehessen riasztani és le lehessen törülni ajakáról az odafagyott, kissé értelmetlen mosolyt. Bécsben még erősebb ez a fajta sárga invázió. Ott már annyira elszaporodtak a chinaiak, hogy a rendőrség is érdeklődni kezdett irántuk. Fazziát tartottak, amely azzal a meglepő eredménnyel végződött, hogy a kedélyes bécsiek megkapargatták tarkójukat és olyasfélért gondoltak, hogy jó lesz mérsékelni a sárgák népvándorlását. Kitünt, hogy sokkal több chinai él a császárvárosban, mint ahogy gondolták. Csupa aszfalthoz ragadt szegény koldus, akiknek furcsa szabásu öltö-zékükön kívül nincs egy keserü fillérjük, nincs foglalkozásuk, nincs fehérneműjük, ami van, annak a fekete-nemű meghatározás sem adja meg az odaillo nevét. Bécsnek legpiszkosabb külvárosában, a leg-rondább nyomortanyákon huzzák meg magukat, harmincan hálnak szennyes kis szobákban és zagyva promiscuitáskan szaporítják fajukat. Bacillushordozói számos betegségnek és komoly veszedelmivé lehetnek a nagyvárosok közegészségi állapotainak. A chinaiak elhozták magukkal ázsiai szokásaikat, tisztasággyűlöletüket. Hazájuk még ma is a leg-veszedelmesebb betegség-telep, ahol a fehér ember csak úgy tud élni, hogy mesterségesen elkülöníti magát a chinaiaktól. Az Európába beszivárgó chinaiak egyetlen koncessziót sem hajlandók tenni a kulturának. Még annyit sem, hogy a mosakodást akceptálnák. Ha már most gazdasági okokból nem is lehetne kifogásolni egy idegen és kulturátlan népfaj beszivárgását, pedig nagyon is lehet, akkor is megmarad egy fontos ok, a közmondásos chinai-szenny, amely elővigyázatra int. Nem ártana, ha Budapesten is érdeklődnék a hatóság a chinai-telep viszonyai felől és ha más szempontból egyelőre nem is, legalább humánus szempontokból igyekez-nék emberibb helyzetbe hozni a közénk került sár-gákat.

		Iktatószám	
		Budapestre vonatkozó újságok	
Szerző		Hely	
Cím		Idő	
Forrás:		Személy	
(Hely)		Helyszám	
(Idő)		(Köt. v. fiz.)	
Oszályozás			

"1913"

323.1 (439B) (=95.1)